

74.¹ Tone: Hvad solskin er for den svarte muld

1.

Me møtast skiljast da gjeng so her
Men fraa me skiljast veks hugen meira
Aa komma saman, det elskjen er.
So yver hjarta vil raa aa sigra
Vil folk skal læra aa saman vera
I fred aa æra i elsk aa tru.

2.

Aa seg meg du um de noko godt
So straumar i os kvar gong me finnst
So dreg paa hjarta so tidt aa traatt.
At me i godhug kvar are minnst
Du veit det bruste du veit det suste
Du veit det knuste den kalde hug.

3.

Du veit de ildt dar so solskjin raar
Aa skapar hyggja hjaa smaa aa store
Den sande trevna dari bestaar
At kvar i kjærleik sit yrkje gjore.
Ein kan da magta Gud sjølv hev sagt da
Aa røynt aa smakt da hev eg aa du.

4.

Men røynt aag faar ein fæle ting
Da er kje altid til godt ein møte
Folk stel aa krigar no rundt ikring
Aa slike røyntslor dei err kje søte
So *gruvleg* illa I djevlesk villa
Eitt folk vil spilla Sit hjarteblo

5.

At folkje soleis vil fara aat
Aa kasta fraa seg andsvar aa otte
Aa føra yver seg naud aa graat
Med dyrtid hunger med pest aa sotte
La freden fara Ja kan du klara
Paa da aa svara, kva grunnen er.

6.

Ja syndi sei du, hev alt skjemt ut
So difor vent ein kje noko bere
Ein keisar greier seg utan Gud
Aa folk kan trivast aa bruka sverde
Folk aa vara tilgrunde fara
Aa inkje spara paa noko slag,

7.

Med harme møtast aa skiljast aat
Der vet kje *arleisna* her i live
Men heim hjaa Gud dar er ingjen graat
Nei fred aa semja er lust aa skrive
Med heilag t???ga Aa rensa lunga
Skal borni sjunga, sin sigersang.

1 Ref: Foto Bj_s119.TIF